

side, vil således forsvinde samtidig med ændringen af den kommunale struktur.

Ad stk. 3, jfr. stk. 4. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 50, stk. 2, 3. punktum. Bestemmelsen er nu affattet parallelt med den tilsvarende bestemmelse i folkeskolelovens § 3, stk. 2, som ændret ved lov nr. 233 af 8. juni 1966, om kommunernes forpligtelse til at sørge for vederlagsfri undervisning i 8.-10. klasse og realafdelingen. Der kan herefter — i øvrigt i overensstemmelse med gældende praksis — også betales til befordring af elever til og fra de pågældende klasser ved en i eller uden for hjemstedskommunen beliggende fri-skole eller privat eksamensberettiget skole.

Befordringen må i øvrigt foregå efter tilsvarende regler som i stk. 2, d. v. s. at eleverne enten skal have længere skolevej end 5 km, eller også må hensynet til deres sikkerhed i trafikken gøre befordring særlig påkrævet.

Ad stk. 5. § 50, stk. 2, indeholder i 2. og 4. punktum bestemmelser om, at skolefonden tilskyder halvdelen af udgifterne til befodringsordninger, der er indrettet med skoledirektionens godkendelse, og at statskassen refunderer skolefonden halvdelen af de af den til kommunerne ydede tilskud. Disse bestemmelser samles nu i én bestemmelse i stk. 5. Der foreslås ingen ændring af refusionsreglerne, d. v. s. at kommunerne fremdeles bærer halvdelen af udgifterne, medens skolefonden og statskassen hver afholder en fjerdedel heraf. Det bemærkes i denne forbindelse, at ministeriet har overvejet at foreslå, at der ydes højere statsrefusion af kommunernes udgifter til befordring af børn til og fra hjælpeklasser ved skoler i andre kommuner, jfr. bemærkningerne til stk. 2, men at man under hensyn til, at en omlægning af tilskuddet til befodringsudgifter i det hele må antages at være snart forestående, ikke har fundet det rigtigt nu at fremsætte forslag om højere statsrefusion på et enkelt område.

Statens udgifter til befordring af fjernboende

børn har i de senere år været stærkt stigende som følge af den øgede centralisering af det kommunale skolevæsen på landet siden gennemførelsen af folkeskolelovsreformen i 1958. I de 3 seneste finansår, 1965-66, 1966-67 og 1967-68, er der således på finansloven bevilget henholdsvis 4,4 mill., 5,2 mill. og 6 mill. kr. til det nævnte formål. Det ligger i sagens natur, at det ikke er muligt at give præcise oplysninger om den forventede merudgift som følge af forslaget om tilvejebringelse af hjemmel for etablering af befodringsordninger af trafiksikkerhedsmæssige hensyn, idet administrationen af en eventuel bestemmelse herom vil komme til at bero på de stedlige vej- og trafikmæssige forhold rundt omkring i landet og på de lokale myndigheders skøn, jfr. i denne forbindelse bemærkningerne til stk. 2. Man må dog antagelig kunne regne med en årlig merudgift for staten på ca. 200.000-300.000 kr. i de kommende 2 finansår. For skolefondenes vedkommende vil der blive tale om en tilsvarende årlig merudgift, medens kommunernes årlige merudgifter vil beløbe sig til det dobbelte.

Der vil ikke blive tale om merudgifter for skolefondene og statskassen som følge af befordring af børn til og fra hjælpeklasser i andre kommuner, idet ministeriet siden 1966 har godkendt, at skolefonden og statskassen i henhold til skoletilsynslovens § 32, stk. 1, nr. 3, afholder halvdelen af kommunernes udgifter hertil.

Når reglerne om befodringsordninger, d. v. s. befordring såvel på grund af skolevejens længde som af trafiksikkerhedsmæssige grunde, i løbet af nogle år i forbindelse med kommunalreformens gennemførelse vil komme til at gælde alle kommuner, må man regne med statsudgifter af en anden størrelsesorden end ovenfor nævnt, men den heraf følgende udgiftsstigning må tages op i forbindelse med de forestående bydefordelingsregler.

Som bilag til lovforslaget er optrykt de gældende bestemmelser i folkeskolelovens § 4 og § 50 sammenstillet med de ved lovforslaget foreslåede bestemmelser.